

EBA/REC/2017/02

26/01/2018

Aanbeveling over de behandeling van entiteiten in het groepsherstelplan

---

---

1. Naleving en kennisgevingsverplichtingen

Status van deze aanbevelingen

1. Dit document bevat aanbevelingen die zijn uitgebracht op grond van artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010¹. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 spannen bevoegde autoriteiten en financiële instellingen zich tot het uiterste in om aan de aanbevelingen te voldoen.
2. De aanbevelingen geven weer wat in de opvatting van EBA passende toezichtpraktijken binnen het Europees Stelsel voor financieel toezicht zijn en hoe het recht van de Unie op een specifiek gebied dient te worden toegepast. Bevoegde autoriteiten als bedoeld in artikel 4, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 voor wie aanbevelingen gelden, dienen hieraan te voldoen door deze op passende wijze in hun praktijken te integreren (bijvoorbeeld door hun wettelijk kader of hun toezichtprocessen aan te passen), ook wanneer aanbevelingen primair tot instellingen zijn gericht.

Kennisgevingsverplichtingen

3. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 stellen bevoegde autoriteiten EBA uiterlijk op 26.03.2018 ervan in kennis of zij aan deze aanbevelingen voldoen of voornemens zijn deze op te volgen, of, indien dit niet het geval is, wat de redenen van de niet-naleving zijn. Bevoegde autoriteiten die bij het verstrijken van de termijn niet hebben gereageerd, worden geacht niet aan de aanbevelingen te voldoen. Kennisgevingen worden ingediend door het formulier op de EBA-website te versturen naar compliance@eba.europa.eu onder vermelding van "EBA/REC/2017/02". Kennisgevingen worden ingediend door personen die bevoegd zijn om namens hun bevoegde autoriteiten te melden of zij aan de aanbevelingen voldoen. Elke verandering in de status van naleving wordt eveneens aan EBA gemeld.
4. Kennisgevingen worden overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de EBA-verordening op de EBA-website bekendgemaakt.

---

¹ Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 12).

2. Onderwerp, toepassingsgebied en definities

Onderwerp

5. In deze aanbeveling wordt gespecificeerd hoe juridische entiteiten en bijkantoren (entiteiten of groepsentiteiten) dienen te worden behandeld in het groepsherstelplan dat wordt opgesteld en ingediend overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 9 van Richtlijn 2014/59/EU², de artikelen 3 tot en met 21 van Gedelegeerde Verordening van de Commissie (EU) nr. 2016/1075³, EBA/GL/2015/02 over indicatoren voor herstelplannen⁴ en EBA/GL/2014/06 over de reeks scenario's voor herstelplannen⁵.

Adressaten

6. Deze aanbevelingen zijn gericht tot bevoegde autoriteiten als gedefinieerd in artikel 4, lid 2, onder i), van Verordening (EU) nr. 1093/2010 en in het bijzonder tot de consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten die worden genoemd in de artikelen 5 tot en met 9 van Richtlijn 2014/59/EU ten behoeve van herstelplannen van groepsentiteiten.
7. Deze aanbevelingen zijn gericht tot kredietinstellingen als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 1, van Verordening (EU) nr. 575/2010; gemengde financiële holdings als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 21, van Verordening (EU) nr. 575/2013; en beleggingsondernemingen als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 1, van Richtlijn 2014/65/EU, en in het bijzonder tot de EU-moederondernemingen en de relevante groepsentiteiten binnen de prudentiële consolidatie.

Toepassingsgebied

8. Deze aanbevelingen gelden voor groepsherstelplannen van groepen onder een in de EU gevestigde moederonderneming.
9. Bevoegde autoriteiten zorgen ervoor dat kredietinstellingen, gemengde financiële holdings en beleggingsondernemingen, als bedoeld in punt 7, evenals financiële holdings als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 20, van Verordening (EU) nr. 575/2013, aan deze aanbeveling voldoen.

---

² PB L 173, blz. 190.

³ PB L 184, blz. 1.

⁴ Beschikbaar op https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1147256/EBA-GL-2015-02_NL_Guidelines+on+recovery+plans+indicators.pdf/e7cd0450-1cec-428a-80fc-e7df8d66bb60.

⁵ Beschikbaar op https://www.eba.europa.eu/documents/10180/984909/EBA_2014_NL.pdf/9b29e021-e388-4589-bb7f-50f10d8bcd67.

Definities

10. Tenzij anders aangegeven hebben de termen die in Richtlijn 2014/59/EU, Richtlijn 2013/36/EU en de in punt 5 genoemde wetgeving worden gebruikt en gedefinieerd, in deze aanbevelingen dezelfde betekenis.

3. Uitvoering

Toepassingsdatum

11. Deze aanbevelingen zijn van toepassing met ingang van 1 januari 2018.

12. Alleen wat betreft het eerste initiële herstelplan dat wordt ingediend na de toepassingsdatum van deze aanbeveling, kunnen de consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten die zijn betrokken bij het gezamenlijke besluitvormingsproces dat wordt beschreven in artikel 8 van Richtlijn 2014/59/EU, besluiten punt 58 van deze aanbeveling niet toe te passen, indien wordt voldaan aan elk van de volgende voorwaarden:

(a) Individuele plannen worden nodig geacht om een soepele overdracht van de herstelplanninginformatie die op dat moment op lokaal niveau beschikbaar is, naar het groepsherstelplan te waarborgen.

(b) Deze individuele plannen worden aan de consoliderende toezichthouder gemeld en zijn volledig consistent met het groepsherstelplan.

4. Identificatie van groepsentiteiten

---

13. De EU-moederonderneming identificeert ten behoeve van het groepsherstelplan alle groepsentiteiten die binnen de prudentiële consolidatie vallen, met inbegrip van hun bijkantoren. Voor groepsentiteiten die in een derde land zijn gevestigd, wordt voor wat betreft hun behandeling in het groepsherstelplan waar passend ook rekening gehouden met het toepasselijke stelsel voor herstelplanning in het land waar zij zijn gevestigd.

14. Instellingen identificeren bijkantoren die relevant zijn voor de groep of voor de economie, waaronder ook voor het financiële stelsel van een of meer lidstaten, en behandelen ze vervolgens overeenkomstig hoofdstuk 6, hetzij als onderdeel van de juridische entiteit waartoe

zij behoren, of onafhankelijk, waar dat passend wordt geacht op basis van de structuur van de groep. Hierbij wordt rekening gehouden met monitoring-, escalatie- en besluitvormingsprocedures, en met de uitvoering van de herstel mogelijkheden. In het eerste geval omvat de behandeling van die juridische entiteit waar passend ook de specifieke informatie betreffende het bijkantoor. De EU-moederonderneming zorgt er in beide gevallen voor dat alle specifieke informatie voor het bijkantoor die overeenkomstig hoofdstuk 6 vereist is, daadwerkelijk is opgenomen in het groepsherstelplan.

15. Bijkantoren die als significant-plus zijn geïdentificeerd overeenkomstig EBA-GL-2017-14, worden in het groepsherstelplan opgenomen als een wezenlijke entiteit die ofwel relevant is voor de groep, ofwel voor de lokale economie.
16. Bijkantoren die niet wezenlijk zijn omdat ze niet relevant zijn voor de groep, en ook niet voor de economie van een lidstaat, hoeven in het groepsherstelplan niet apart van de juridische entiteit waartoe zij behoren, te worden geïdentificeerd.
17. Op dezelfde wijze worden entiteiten die worden aangeduid als ASI (andere systeemrelevante instelling) ook individueel en specifiek behandeld in het groepsherstelplan, aangezien het ofwel groepsrelevante entiteiten ofwel lokaal relevante entiteiten zijn.
18. De aanbeveling heeft betrekking op de behandeling van entiteiten binnen een groepsherstelplan voor groepen onder een EU-moederonderneming. Dat houdt in dat bijkantoren van instellingen die hun hoofdkantoor in een derde land hebben, buiten het toepassingsgebied van deze aanbeveling vallen. EU-autoriteiten kunnen echter in het kader van de reguliere samenwerking op toezichtgebied tussen bevoegde autoriteiten, samenwerken met niet-EU-autoriteiten om te waarborgen dat er passende procedures zijn om om te gaan met potentiële financiële moeilijkheden van niet-EER-bijkantoren, met name als dit significante gevolgen kan hebben voor de financiële stabiliteit van een lidstaat of de EU als geheel.

5. Classificatie van entiteiten en bijkantoren

---

19. De EU-moederonderneming zorgt ervoor, op basis van de strategische analyse die is uitgevoerd overeenkomstig artikel 7 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1075 van de Commissie, en in het bijzonder op basis van de inventarisatie van de kernbedrijfsonderdelen en kritieke functies⁶ van de juridische entiteiten en bijkantoren van de groep overeenkomstig lid 1, onder

---

⁶ Zie ook Gedelegeerde Verordening (EU) 1075/2016 over de bepaling van kritieke functies en kernbedrijfsonderdelen.

b) van dat artikel, voor dat de entiteiten van de groep die volgens dit hoofdstuk zijn geïdentificeerd, in de volgende categorieën worden ingedeeld:

- (a) entiteiten die relevant zijn voor de groep ('groepsrelevante entiteiten');
- (b) entiteiten die relevant zijn voor de economie, waaronder ook voor het financiële stelsel van een of meer lidstaten ('plaatselijk relevante entiteiten'); en
- (c) entiteiten die niet relevant zijn voor de groep of voor de economie van enige lidstaat.

20. De EU-moederonderneming merkt als relevant voor de groep elke entiteit aan die voldoet aan een of meer van de voorwaarden van artikel 7, lid 2, onder a) tot en met e), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1075 van de Commissie, ongeacht de relevantie van deze entiteit voor de economie, waaronder het financiële stelsel, van enige lidstaat.

21. De EU-moederonderneming merkt als relevant voor de economie, waaronder voor het financiële stelsel, van een of meer lidstaten elke entiteit aan die, zonder relevant te zijn voor de groep in de zin van het vorige punt, desondanks, wegens de kritieke functies die zij vervult overeenkomstig de inventarisatie die wordt genoemd in artikel 7, lid 1, onder b), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1075 van de Commissie, belangrijk is voor de economie, waaronder voor het financiële stelsel, van een of meer lidstaten⁷.

22. De EU-moederonderneming merkt groepsentiteiten die buiten de in de twee vorige punten genoemde categorieën vallen, aan als noch relevant voor de groep noch relevant voor de economie van enige lidstaat.

23. De EU-moederonderneming zorgt ervoor dat groepsentiteiten zodanig in het groepsherstelplan worden behandeld dat er één enkel, volledig, geïntegreerd en volkomen consistent herstelplan voor de groep als geheel ontstaat.

24. De EU-moederonderneming betreft het management van de groepsentiteiten die zijn aangemerkt als wezenlijk omdat ze relevant voor de groep of plaatselijk relevant zijn, bij zowel de voorbereidingsfase als de goedkeuringsfase van het groepsherstelplan. De EU-moederonderneming zorgt ervoor dat het relevante management goed op de hoogte is van het groepsherstelplan, relevante input heeft geleverd en zich heeft verbonden tot de tenuitvoerlegging van het plan.

---

⁷ De analyse van kritieke gedeelde diensten kan nuttig zijn om kritieke functies te definiëren. Zie voor een uitgebreid overzicht en richtsnoeren, het technisch advies van EBA over de identificatie van kritieke functies en kernbedrijfsonderdelen.

6. Behandeling van entiteiten in het groepsherstelplan

6.1 Groepsrelevante entiteiten

25. De EU-moederonderneming zorgt ervoor dat alle groepsrelevante entiteiten naar behoren uitgebreid en gedetailleerd worden behandeld, in alle delen van het groepsherstelplan, en in overeenstemming met de punten hieronder.

a. GOVERNANCE

26. Governanceregelingen en escalatieprocedures worden zodanig uitgewerkt dat ze het besluitvormingsproces in de gehele groep beschrijven. Dit wordt gewaarborgd op een wijze die bevoegde autoriteiten ertoe in staat stelt inzicht te krijgen in de stroom van processen voor het nemen en uitvoeren van besluiten en de input die moet worden verstrekt ter onderbouwing van de besluiten, zowel wat betreft de informatiestroom vanuit de moederonderneming naar de entiteiten als vice versa.

27. Het groepsherstelplan verschaft helderheid over de uitwerking, goedkeuring, evaluatie en bijwerking van het plan, waaronder de betrokkenheid van functies op het niveau van de dochterondernemingen en de coördinatie met de corresponderende functies bij de EU-moederonderneming. Bovendien wordt gewaarborgd dat het management van de entiteit voldoende wordt betrokken bij het besluit over het groepsplan, ten minste wat betreft de gedeelten die relevant zijn voor die specifieke entiteit.

28. Ook wordt in het groepsherstelplan toegelicht hoe de omstandigheden en procedures die nodig zijn voor de tijdige tenuitvoerlegging van herstel mogelijkheden op het niveau van de relevante entiteiten, worden afgestemd op die op het niveau van de EU-moederonderneming. Er wordt, voor zover mogelijk in overeenstemming met de plaatselijke regelgeving, voor gezorgd dat zowel de moederonderneming als de relevante entiteiten in lijn met het groepsherstelplan handelen om te voorkomen dat acties worden ondernomen die niet op elkaar afgestemd en inconsistent zijn.

29. Bevoegde autoriteiten dienen bij de beoordeling van het groepsherstelplan in staat te zijn snel de consistentie vast te stellen van interne escalatie- en besluitvormingsprocedures die gelden wanneer is voldaan aan herstelindicatoren. Daartoe worden alle governanceregelingen en escalatieprocedures naar behoren gespecificeerd voor alle entiteiten waarvoor het herstelplan herstelindicatoren (op entiteitsniveau) bevat. Het herstelplan beschrijft met name hoe een tijdige en adequate kennisgeving aan de consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten van dochterondernemingen en bijkantoren wordt gewaarborgd.

30. Tot slot wordt adequate informatie verstrekt over het niveau van onderlinge verbondenheid van deze entiteiten met de rest van de groep, de economie en het financiële stelsel van hun respectieve lidstaten.

b. INDICATOREN

31. Herstelindicatoren worden voor groepsrelevante entiteiten op entiteitsniveau bekeken, bijvoorbeeld afhankelijk van het bedrijfs- en governance model van de groep. Als dergelijke entiteitsspecifieke indicatoren als relevant worden beschouwd, worden ze opgenomen in het groepsherstelplan, naast de indicatoren die zijn gespecificeerd op het groepsniveau waarop de EBA-richtsnoeren inzake herstelindicatoren gelden⁸. Dergelijke indicatoren worden op passende wijze gekozen en gekalibreerd zodat ze de specifieke kenmerken van de entiteiten weerspiegelen, en gaan vergezeld van passende escalatieprocedures.

32. Daarnaast houdt het groepsherstelplan rekening met relevante entiteitsspecifieke herstelplanindicatoren voor entiteiten die kernbedrijfsonderdelen en kritieke functies ondersteunen.

c. OPTIES

33. Het groepsherstelplan dient een voldoende aantal geloofwaardige mogelijkheden te bevatten om de groep en zijn entiteiten weer levensvatbaar te maken na een stresssituatie. Waar nodig kan dit de ordelijke afstoting omvatten van een entiteit die is geïdentificeerd als groepsrelevant of plaatselijk relevant. Wanneer een entiteit kritieke functies verricht, licht de EU-moederonderneming toe hoe eventuele door die entiteit geleverde kritieke functies zullen worden behouden tijdens het afstotingsproces.

34. De keuze van passende herstel mogelijkheden uit de beschikbare groepsbrede of entiteitsspecifieke acties dient in overeenstemming te zijn met de manier waarop de groep is georganiseerd, in termen van zijn bedrijfsmodel, zijn interne governance en, waar relevant, plaatselijke regelgevingsvereisten. Daartoe bevat het groepsherstelplan een schatting van de mogelijke impact die de tenuitvoerlegging van elke herstel mogelijkheid naar verwachting zal hebben, niet alleen op de entiteit waar de mogelijkheid wordt ingezet, maar op alle groepsrelevante entiteiten waarvoor deze gevolgen kan hebben. Er wordt speciale aandacht besteed aan de implicaties voor de continuïteit van de kritieke functies en andere onderlinge afhankelijkheden binnen de groep.

35. Dit omvat een analyse van eventuele interne en/of externe communicatiebehoeften, waar nodig gevolgd door een communicatieplan als onderdeel van de tenuitvoerlegging van elke optie.

d. SCENARIO'S

---

⁸ Zie [EBA-richtsnoeren inzake de minimumlijst van kwalitatieve en kwantitatieve indicatoren voor herstelplannen](#)

36. Hoewel de noodzaak om aparte, specifieke scenario's voor deze entiteiten te ontwerpen evenredig dient te zijn en dient af te hangen van het bedrijfsmodel van de groep, dient de impact van groepsbrede of plaatselijke scenario's voor groepsrelevante entiteiten duidelijk te zijn uiteengezet in het groepsherstelplan.
37. Wanneer een bedrijfsmodel van een groepsrelevante entiteit uniek is en er weinig interactie is tussen entiteiten, zodat het niet mogelijk is alle betrokken risico's te vangen in een groepsbreed scenario, kunnen voor zover passend entiteitsspecifieke scenario's in het groepsherstelplan worden opgenomen. Wanneer kernbedrijfsonderdelen en kritieke functies die door die entiteiten worden verricht, al worden behandeld door groepsscenario's, is het niet nodig afzonderlijke scenario's te ontwerpen voor die groepsrelevante entiteiten.
38. Waar passend kan het groepsherstelplan ook één scenario bevatten waarbij economische of financiële moeilijkheden worden gegenereerd op het niveau van de lidstaat of de individuele entiteit, maar zich vervolgens verspreiden naar de groep en het de EU-moederonderneming mogelijk verhinderen de individuele entiteit te ondersteunen.

6.2 Plaatselijk relevante entiteiten

39. Voor plaatselijk relevante groepsentiteiten concentreert het groepsherstelplan zich op het herstellen van de financiële positie en het waarborgen van operationele continuïteit, om op die manier te waarborgen dat kritieke functies behouden blijven in geval van financiële moeilijkheden. Daartoe worden alle kritieke functies van deze entiteiten in het groepsherstelplan geïdentificeerd.

a. GOVERNANCE

40. Voor de plaatselijk relevante entiteiten wordt het accent in het groepsherstelplan gelegd op de escalatieprocedures, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen gevallen waarin het noodzakelijk is het besluitvormingsproces te verplaatsen van de entiteit naar de EU-moederonderneming en gevallen waarin de moederonderneming op de hoogte wordt gesteld van de besluiten maar daar niet bij wordt betrokken. Governanceregelingen en escalatieprocedures worden beschreven voor alle entiteiten waarvoor herstelplanindicatoren op entiteitsniveau noodzakelijk worden geacht. Het wordt niet nodig geacht governanceregelingen (overeenkomstig artikel 5, lid 1, onder a), van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 2016/1075 van de Commissie) te specificeren voor het ontwikkelen en bijhouden van het plan ten aanzien van de individuele entiteit⁹, tenzij anders wordt geoordeeld in de context van het gezamenlijke besluitvormingsproces dat wordt genoemd in artikel 8 van Richtlijn 2014/59/EU.

---

⁹ Het feit dat governanceregelingen voor het bijhouden en bijwerken van het herstelplan mogelijk niet noodzakelijk worden geacht, ontheft de instelling niet van de plicht om het herstelplan in te dienen volgens de bepalingen van de artikelen 5 tot en met 8 van Richtlijn 2014/59/EU.

41. Het groepsherstelplan bevat voldoende informatie over interne escalatie- en besluitvormingsprocedures en over de consistentie tussen governanceregelingen, zodat het mogelijk is dit plan zowel op het niveau van de groepsentiteit als op dat van de EU-moederonderneming te activeren. Waar, overeenkomstig het plan, activering ook plaats kan vinden op het niveau van de groepsentiteiten, wordt het lokale management van deze entiteiten ook betrokken bij het besluitvormingsproces, en wordt bewijs daarvan opgenomen in het plan¹⁰.
42. Het groepsherstelplan verschaft ook duidelijkheid over het vermogen van de groep om herstel mogelijkheden waar nodig doeltreffend ten uitvoer te leggen op het plaatselijke niveau, en over de opties die op groepsniveau ten uitvoer worden gelegd, maar gevolgen hebben voor lokale kritieke functies. Het herstelplan verschaft informatie over de voorwaarden waaronder het groepsmanagement herstel mogelijkheden doeltreffend kan uitvoeren op het plaatselijke niveau en, waar relevant, hoe lokaal management en lokale bevoegde autoriteiten daarbij worden betrokken. Bovendien wordt gewaarborgd dat het management van de entiteit voldoende wordt betrokken bij de opstelling van het groepsplan, ten minste wat betreft de gedeelten die relevant zijn voor de specifieke entiteit.

b. INDICATOREN

43. Ten behoeve van het groepsherstelplan wordt overwogen indicatoren op te nemen voor entiteiten waarvan is vastgesteld dat ze kritieke functies vervullen.
44. Wanneer het noodzakelijk is geacht entiteitsspecifieke indicatoren als bedoeld in het vorige punt, op te nemen, worden deze indicatoren naar behoren gekalibreerd om de specifieke kenmerken van de entiteiten te weerspiegelen, evenals eventuele resterende entiteitsspecifieke risico's, en worden hiervoor passende escalatieprocedures opgesteld.

c. OPTIES

45. Het groepsplan bevat een voldoende aantal geloofwaardige opties om de groep en zijn entiteiten weer levensvatbaar te maken na een stresssituatie. Waar nodig kan dit de ordelijke afstoting omvatten van een entiteit die is geïdentificeerd als plaatselijk relevant. Wanneer een entiteit kritieke functies verricht, licht de EU-moederonderneming toe hoe eventuele door die entiteit geleverde kritieke functies zullen worden behouden tijdens het afstotingsproces.
46. De keuze van passende herstel mogelijkheden uit de beschikbare groepsbrede of entiteitsspecifieke acties dient in overeenstemming te zijn met de doelstelling om kritieke functies die door de entiteit worden geleverd, te behouden, rekening houdend met de manier waarop de groep is georganiseerd in termen van zijn bedrijfsmodel, zijn interne governance en, waar relevant, lokale regelgevingsvereisten. Daartoe bevat het groepsherstelplan een beoordeling van essentiële herstel mogelijkheden met speciale aandacht voor de gevolgen voor

---

¹⁰ Betrokkenheid van het lokale management kan verschillende vormen aannemen, bijv. plaatselijke goedkeuring van het groepsherstelplan, niet-bindende adviezen, enz.

de continuïteit van de kritieke functies, rekening houdend met alle relevante onderlinge afhankelijkheden binnen de groep.

d. SCENARIO'S

47. Specifieke scenario's betreffende de plaatselijk relevante entiteit worden niet noodzakelijk geacht zolang de impact van groepsbrede scenario's ook significant wordt geacht voor deze entiteiten.
48. Indien relevant kan het groepsherstelplan ook één scenario bevatten waarbij economische moeilijkheden worden genereerd op het niveau van de lidstaat of de individuele entiteit, maar zich vervolgens verspreiden naar de groep en het de EU-moederonderneming mogelijk verhinderen de individuele entiteit te ondersteunen.
49. Er wordt gewaarborgd dat de groepsbrede scenario's de EU-moederonderneming, de plaatselijk relevante entiteit en de bevoegde autoriteiten in staat stellen de impact van moeilijkheden in hun rechtsgebieden te beoordelen, voor zover relevant.

6.3 Entiteiten die niet relevant zijn voor de groep of de economie van een lidstaat

50. Deze entiteiten worden beknopt behandeld in het groepsherstelplan, bijvoorbeeld via een grafiek of tabel. Daarbij ligt het accent op de informatie die nodig is om deze entiteiten te identificeren en kort hun positie in de totale strategie van de groep te beschrijven. Hiertoe waarborgt het plan, waar passend en op een algemene wijze, dat governanceregelingen het mogelijk maken dat informatie over een probleemsituatie op het plaatselijke niveau snel opwaarts wordt overgebracht naar de moederonderneming en de relevante bevoegde autoriteit, en vice versa. Eventuele significante effecten van herstel mogelijkheden op deze entiteiten worden in de regel vastgelegd in het groepsherstelplan, waar nodig rekening houdend met de groepsstructuur.

7. Het monitoren van de behandeling van groepsentiteiten

---

51. Bij het evalueren (beoordelen) van het groepsherstelplan overeenkomstig het gezamenlijke besluitvormingsproces als bedoeld in artikel 8 van Richtlijn 2014/59/EU, zorgt de consoliderende toezichthouder ervoor dat groepsentiteiten in overeenstemming met deze aanbeveling worden geïdentificeerd en behandeld in het groepsherstelplan.

52. Wanneer de reeks entiteiten die in het groepsherstelplan zijn opgenomen, afwijkt van de informatie die de consoliderende toezichthouder heeft op basis van de uitgevoerde en bijgewerkte inventarisatie overeenkomstig artikel 2 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/98 van de Commissie¹¹ en artikel 2 van Uitvoeringsverordening (EU) 2016/99 van de Commissie¹², vraagt de consoliderende toezichthouder de EU-moederonderneming de inconsistentie te verklaren en waar nodig weg te nemen.
53. Wanneer wordt beoordeeld hoe de informatie over de verschillende entiteiten van een groep daadwerkelijk is geordend en gepresenteerd in het groepsherstelplan, houden de consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten die zijn betrokken bij het gezamenlijke besluit, rekening met het specifieke bedrijfsmodel van de groep en de daaruit voortvloeiende afwikkelingsstrategie (één toegangspunt of meerdere toegangspunten). Hoewel de mate van integratie van informatie over afzonderlijke entiteiten met de rest van het plan kan verschillen, zorgen instellingen er altijd voor dat de verstrekte informatie door het hele plan heen consistent is.
54. Wanneer de behandeling van entiteiten in het groepsherstelplan niet in overeenstemming is met deze aanbevelingen, streven de consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten die betrokken zijn bij het gezamenlijke besluitvormingsproces als bedoeld in artikel 8 van Richtlijn 2014/59/EU, ernaar te waarborgen dat dit gebrek aan informatie naar behoren wordt vastgelegd in het document van het gezamenlijke besluit, samen met de overeengekomen termijn waarbinnen deze tekortkoming dient te worden gecorrigeerd door de EU-moederonderneming.
55. De consoliderende toezichthouder houdt rekening met de meningen van de bevoegde autoriteiten die zijn betrokken bij het gezamenlijke besluitvormingsproces voor de beoordeling van het groepsherstelplan en geeft hun zorgen over de toereikende behandeling van bepaalde entiteiten weer. De consoliderende toezichthouder houdt met name rekening met de mening van de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar een groep of plaatselijk relevante entiteit is gevestigd, inzake de onvoldoende behandeling van entiteiten in het groepsherstelplan.
56. De bevindingen betreffende een onvoldoende behandeling in het document van het gezamenlijke besluit worden door de consoliderende toezichthouder gecommuniceerd aan de EU-moederonderneming samen met alle vereiste stappen die de EU-moederonderneming dient te nemen om die tekortkoming in volgende bijwerkingen van het groepsherstelplan te corrigeren, evenals de relatieve termijn daarvoor. De van de EU-moederonderneming ontvangen feedback wordt gecommuniceerd aan de bevoegde autoriteiten die bij het gezamenlijke besluitvormingsproces zijn betrokken.
57. In ernstige gevallen trachten de consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten te beoordelen of de in punt 54 genoemde onvoldoende behandeling wordt beschouwd als een

---

¹¹ PB L 21, blz. 2.

¹² PB L 21, blz. 2.

wezenlijke tekortkoming van het groepsherstelplan: in dat geval wordt de procedure gevolgd die wordt beschreven in artikel 6, leden 5 en 6, van Richtlijn 2014/59/EU.

58. Onverminderd punt 12 vragen de consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten die betrokken zijn bij het gezamenlijke besluitvormingsproces dat wordt beschreven in artikel 8 van Richtlijn 2014/59/EU, niet om indiening van individuele plannen uitsluitend om de onvoldoende behandeling van entiteiten in het groepsherstelplan als genoemd in de voorgaande punten, te verhelpen.
59. EBA monitort de tenuitvoerlegging van deze aanbeveling teneinde te beoordelen hoeveel verbetering wordt geboekt met het bereiken van consistente en efficiënte herstelplanregelingen voor EU-instellingen. Daartoe verschaffen bevoegde autoriteiten EBA de relevante informatie die zij nodig hebben voor deze monitoring.